

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap június 18^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' szemüveg.

I.

Ej, ej! no, már ki hitte volna ezt?

KOVÁCS PÁL.

Eszti ke egy ifjúnak karjai közt csüggött, ki őt hevesen ölelé. Az ajtó éppen azon pillanathban nyílék-be, 's Szálkay Bálint, az ötvenedik évét már rég túl haladt öreg ur, szájtátva, 's nagyot jelentő szemmeresztéssel, a' kilincset még mindig kézen tartva — lön tanúja a' néma jelenetnek unoka öcscsével együtt, az ifjú Bálinttal. 'S mi még ezen felül az öreg Szálkayt leginkább ingerlé, az vala, hogy Eszti ke (ki olly nyájason, mint tüzes fiatal lánykáknál szokás, 's olly forrón ölelé-meg az ifjút) a' tanúk jelenléte miatt éppen nem jött zavarba, és vendéglátói öröme csak annyiban lön melegebbé 's érzékenyebbé, mennyiben tudniillik a' már gyakrabban látott 's tán unt öreg ur mellett egy ifjúnak érdeklőbb tekintetét szemlélheté.

Az öreg Szálkay jelenleg Pestről érkezett, 's ügyvédi oklevelet nyert unokaöcscsét kíváná bemutatni; de csudálkozása, 's tán ingerültsége leköté nyelvét, és szóhoz nem jöhetvén, kénytelenítették az ifjú Bálint most már ön magát bemutatni a' folyvást vidor arcú leánykának, hogy a' kelleténél hosszab 's könnyen nevetséget szülhető pauzát megtörje. Végre lecsillapult az öreg Szálkaynak is némiképp tűzbe hozott vére, és szive lassabban dobogván, előbbre lépett, 's csak, miután egy kézcsókkal ajándékozá-meg fiatal öcsce a' házi kisasszonyt (mellyet ez nem látszék nem kedvesen venni) lebbentle végre nyelvének hegyéről a' szó több utána hebegett szóval, mellyeket minden csinjak mellett is nevetségesekké tön az előadás. De ki is várhata Szálkay urtól szép és nyájás beszédet, midőn még el sem tűnik jóformán az egyik átkos pillanat, már azt másik is követi, melly őt egyiránt boszontja. 'S ha az áll, hogy a' leirt jelenet nem kedves hatást tön belsejére, 's hogy tán némi oka is van arra nehez-

telhetni: akkor bizonynyal (csak valljuk-meg igazán) inkább szánnunk, mint nevetnünk kellene szegény Szálkayt, annyival is inkább, mivel *összűlő hajja, méltán, gerjesztetű leányunk azon tisztelgetet, melyet* öregek iránt szoktunk mutatni; — 's alig vette volna jó szívvel, 's hagyta volna rovatlanul, ha azon fiatal ur, ki az imént nyájaskodék Esztikével, kaczajra nyitja mosolygó ajkait. — E' kellemetlen állapotban vala mind addig Szálkay, míg a' mellékajton belépő mama őt nem idvezli, 's ama boszontó uracsot, ki Esztikének majd kezére majd arczára minden tartózkodás nélkül szórá csókjait, mint — (csak nézze az ember!) — ön fíját be nem mutatja. —

'Ki várt volna már ennyi kinzást egy fiatal leánytól' — gondolá magában Szálkay ur, kinek arcját, melyet már csaknem sárgaság lepe, a' legélénkebb szín borítá a' leghirtelenebb változással. Érzé azonban most, hogy szíve szabadabban ver, 's lélekzete is könnyül. 'S ki volt most beszédesebb, mint ő? ki mulattatá inyére a' nagyságos mamát, mint csak egyedül ő?

'Ah — jegyzé-meg titkon Z en y é r y-nének — mint megkönynyitheti az embert egy szó, mely illy tisztas asszonyságnak ajkairól ered! Valóban az a' fiatal huszártiszt, mint az imént értém, nagysád fíja, mondhatom, nem kis zavarba ejtett! — No de ugy van az: ki mit félt, azt őrzi.'

Igy végzé lassudon beszédét Szálkay, 's Zenyéryné ajkain titkos mosoly lebegett, mely elég volt arra, hogy az öreg ur keblében több és magosabb reményt gerjessen.

Már most tehát minden rendén volt; 's mig az ifjú Bálint Esztike pillantatain szenderge, 's közben-közben enyelge is, mit bátyjának tüzesen forgó szemei 's kemény tekintete már sokalni is látszának, elmúlt a' dél, 's látogatóink kéz-csókjakat adva — eltávoztak.

Kora árvaságra jutván az ifjú Szálkay, zsenge éveit nagybátyja, a' már említett öreg, ápolá, 's felnevelte gondnal és épségben, miként ifjú leány mosolygó virágait. Pesten mivelé magát leginkább, 's természeti vidor de nem csipős szeszélye, mely csaknem minden szavában 's tettében mutatkozik, minden jelesebb társaságban megszerzé jelenetének kedvességét, 's a' társalkodói csin és ügyesség ritkán hibázott. Szíve még szabad volt, noha egy pár kék szem már több izben kezdé nyugalma zavarani; mert hol a' kék szemek barna fürtök közül ragyogtak elébe, ott részéről a' hódulás nem vala teljes, minthogy a' leányt előtte legérdekesebbé tudá tenni — a' kék szem és szóke haj. Gyakran el-el-gondolkodék azon idegenkedésen, melylyel a' barnák iránt viseltetett: de ezen antipathiának valódi okára soha sem juthatott. Pedig barátja aligha minden alap nélkül nevette-meg néha abbeli észrevételével, hogy azon korosabb hajadonnak

is, ki az átelleni ablakból oly szerelmesen kacsingatott reá, holló színű haja volt. Így lön, hogy bár milly pompában tündöklék is a' sötét barna hajfürt valamely hölgynek márvány homloka alatt, előtte az kevés érdekű volt; de vonzalma annyival nagyobb lön a' szökekéhez. Ki csudálhatja tehát, ha Esztiike enlény-szemeivel szöke fényű hájával, 's arcának kifejezhetlen kellemével, mélyebben voná magára az ifjú Bálintnak figyelmét. Mit e' szerint Pesten a' leány-özönben föl nem lelt, kis városban (hol jelenleg nagy bátyjánál tartózkodék) gondolá föllehetni, tudniillik életének szerencsésjét. De e' véleményét tán inkább bátyjának határozata erősíté; kinek javai mind Bálintra néznek, ha tanácsát mindenkor követvén, teljesíti akarattját, melly abból állt, hogy nőjét szülőföldjén keresse, 's mint nagy- és szép-apja tevének, igyekezzék azt itt fel is lelteni. De e' felől kész volt az öreg urnak vigasztaló szózata, ha öcsce erre vállait kezdé vonogatni. — Elhatározá végre magát, 's azon volt, hogy bátyjának mindenben kedvére legyen.

(Folytatása következik.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Maria-Nostra táj-rajza, és nevezetességei.

(Vége.)

Leginkább tündöklöttek akkori időkben minden egyéb rendek között a' Paulinusok, és különféle kegyelmekre méltattak a' leghatalmasb országlóktól. — I-ső Károly több ízben nyilvánosítá irántok kegyelmét leginkább azon okból, hogy csendes magányukban ajtatosság és hasznos kézi munkák folytatásával tölték napjaikat.

I-ső Lajos király, a' m. nostrai Paulinusok kolostorának alapítója, annyira kedvelé őket, hogy Visegrádról ajtatosság, idő, és kedvtöltés okáért, a' m. nostrai Paulinusokat gyakran meglátogatá; sőt azon szándékát is nyilvánossá tevé előtttek, hogy ha a' Mindenható szerencsésen vezérlendi vissza seregét a' Veneták ellen készült hadból, sz. Pál első remete testét a' nostrai kolostornak ajándékozza. — Nem kevesebb tisztelettel és szeretettel viseltetik a' nostrai Paulinusok iránt Erzsébet, Lajos király hitese, ki boldogult férjének lelkét az ottani szerzetes atyák foganatos könyörgésökbe ajálván a' szobi vámot (akkor Zóób) kolostoruk javaihoz csatoltatá; mint ez kitetszik Zsigmond királynak Visegrádon költ helybenhagyásából 1388-dik évben. — Hasonló indulattal viseltettek irántok Zápolya János, Corvin Mátyás, III-dik és IV-dik Ferdinand, Leopold, és Ferencz

császár, ki 1765-ben halt-meg, — az ország nagyjából pedig Kunth Miklós, magyar ország nádora — Thár Albert, kunok fő ispánja, ki azután a' Paulinusok rendébe avattatott — Széchenyi gróf — Perényi Péter — gr. Nádasdy Ferencz ország bírása, Nádasdy László csanádi püspök, ki a' sok értékű oldaltári sz. Pál képét festeté a' nostrai templom számára; — és Martinusius (ki Utisenovich-nak is neveztetett) Paulinusból n. váradi megyés püspök, királyi kincstárnok, esztergomi érsek, Zsigmond király nevelője; — ki mind azon vármegyét, melyek erdély határvonalától a' Tiszáig terjednek, cardinalisi süveggel együtt nyerte jutalmul. Mind ezen pártolások és méltatások következtése az lön, hogy közdicséretre méltó férjfiak tündöklöttek a' Paulinusok rendében a' hit, közjó, kiváltképpen pedig a' magyar litteratura terjesztésére nézve. — Különösen a' nostrai kolostorból következő férjfiak nevezetesei a' miveltebb világ előtt: — Báthory László Ferencz, ki legelső fordítá a' szent bibliát honi nyelvre — Thörök Máté, ki a' mohácsi ütközet után a' Törököktől elfogatott (ezért nevezteték Thöröknek), és tizenhat évi sulyos rabsága után hazájába visszatérván az úgy nevezett „pószmány körtvély“ tenyésztését Boszniából hozott faj után első kezdé magyar honban; — Braticlich Simon, a' rendnek akkori fő kormányzója, ki Maximilian ausztriai fővezért, midőn a' győztes Törökök elől Hatvan felé futamodott, segítsége és tanácsa által a' veszély és halál karjaiból kiszabadítá — későbbben smyrnai és zágrábi püspök — Borkovich Márton, ki a' rend kezdetét, és viszontagságait 1663-dik évig öszveszedte, és I-só Leopoldnak ajánlotta Bécsben, — 1686-ban kalocsai püspöknek neveztetett-ki, — meghalt 1687-ben, közhasznú életének 91-dik évében; — gróf Esterházy Imre esztergomi érsek, és Esterházy Pál, pécsi püspök. — De a' magyar litteratura egére is örök fényű csillagzatokat tűzött M. Nostra a' keblében táplált szerzetes atyák rendéből. — Név szerint: — Szentgált, ki Bourdalou-t francziából honi nyelvre fordította — Virág Benedeket, Horácz magyarázóját — Alexovics-ot, a' magyarok Massilonját — Verseghy-t, a' derék philologot — Ányos-t a' lyricai költőt — Trsztyánszky-t, — és Ordódy Pált, kit mint utósó helynököt (vicarius) „Maria völgyében“ ért a' rendnek eltöröltetése II-dik József alatt.

M. Nostrán a' Paulinusok hajdani kolostora, a' derék két tornyos templommal együtt, most is fenn-áll, melyet nyári hónapokban nagy számmal látogatják az ajtatos búcsújárók közel és messzebb vidékekről. — Vastag bástya-falak környezik a' két testvér-épületet, melyeken több ágyú-ablak-nyílások szemlélhetők, honnan háborús időkben védelmezé magát a' szerzetes gyülekezet. — A' kolostor egyáltalán

roppant épület, melynek fedele alatt egykor háromszáz Paulinus szerzetes élt. — Most a' helybeli lelkésznek T. Pintér Antal urnak (a' romai régiségek és pénzek szorgalmas gyűjtőjének, kinél Nostra történetéről és viszontagságairól is sok hiteles adat találtatik) — a' t. uradalmi számtartónak, — és az erdők fő felügyelőjének szolgál lakhelyül. — Belül a' folyosó egyik részében ezen felírás olvasható

Jobbról:

„Tercentenus ubi superis psallebat alumnus,
Nunc totidem videas hic ululare feras.
Huc adsis Pauli pubes, reparanda ruina est;
Auxiliatrices experiare manus.“

Balról:

„Szecsi Praesul quondam Nostrensis Eremi
Tristia busta videns, haec gemebundus ait:
Heu! dolor est meminisse tui Ludovice laboris
En Nostrea jacet gloria, fama, decus!“ —

Mintegy félórányi távolságra áll az igen csinos alakú Kalvaria-hegy, melyet Balschan Paulinus szerzetes atya tulajdon költségén építtetett. — A' feszület Rizzardi műve. — A' Kalvarián alul egy obeliszk szemlélhető, melyet tek. Honth vmegye Rendei alapítanak az 1809-dik évben elhalt magyar felkelt nemesek emlékére 1836-ban pünköszt hava 2-kán. Magossága mintegy másfél öltre terjed. — Éjszaki részén ezen felírás olvasható:

„HONT 'S TRÓNT VÉDTE NEMES MAGYAROK FÜLKELTI E' TÉREN
HAMVADNAK VÁNDOR! KÓR 'S SEBEK ÁLDOZATI.
MENNYEI SZENT SZELLEM! KEGYED ÁRJAI LENGJENEK ERRE!
SZENDEREDÉSÜK HELYÉT BÉKE LEBEGJE KÖRÜL!“

Délről:

„NAGYMÉLTÓSÁGÚ SZÉKHELYI MAJLÁTH GYÖRGY
S. A. T. FŐISPÁNY, NÁDASI TERSZTYÁNSZKY SÁNDOR
ELSŐ, NYÁREGYHÁZI NYÁRI ANTAL MÁSODIK AL-
ISPÁNYOK KORMÁNYA ALATT, TEKÉNTETES NEMES
HONTH VÁRMEGYE RENDEI ALAPITÁK 1836. ÉVI PÜNK.
HAVA 2-KÁN, AZ 1809. NEMESI FÜLKELÉS EMLÉKÉRE!“

Öröm környezé egész valómat, hogy kevés nap alatt illy sok közérdekű, és a' miveltebb társas élet körében olly igen megkívánható ismeretek birtokába juthaték, 's csak azon gondolat könnyebbíté Maria-Nostra báj-vidékétől nehéz elválásomat, hogy ennek meglátogatásával is olly tárgyakról valék szerencsés felvilágosittatni, melyek honunk hajdankori történeteinek bővebb megismerésére több oldalú tekintetben alapul szolgálhatnak.

N. — MUKI V—ről.

HAZAI HIRLELŐ.

Somogyi lóverseny.

A' somogy vármegyei lótenyésztő társaság, két év óta folytatott munkálódásának szerencsés sikerét látván, örömtelvé tudatja a' tisztelt közönséggel, hogy e. f. 1837-dik esztendőben is gyarapodott erővel fognak a' hetesi gyepen az adózók csikainak jutalmazása, ménesbeli lovaknak árverésen vagy szabad kézből eladása és különféle versenyek megtartatni illy renddel:

Augustus 14-kén kezdődik az árverés, és tart e' napon reggeli 9 órától délig, 's délután 2 órától estig, a' következő verseny többi napján pedig mindig reggeli 9 órától délig.

Aug. 15-kén. Az adózók csikaik közötti jutalmak kiosztása — melyre 420 pengő ft. van kirendelve — megtörténvén, délutáni 2 órákor kezdődik az első verseny u. m.

a.) Első versenye az adózóknak; 2 ang. m. 60 és 20 pengő forintra; futhat érte minden somogyi adózónak lova.

b.) 60 aranyos díj, minden somogyi birtokosnak ugyan ott nemzett nem telivér lovaira: 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. ism. 3e. 90—4e. 110—5e. 115—6e. és id. 110—k. 2 fontal kevesebb, idomított lovak 5 fontal több teherrel; bejelentés 48 órával előbb.

c.) Ötödik versenye az adózóknak; $\frac{5}{4}$ ang. m. 25 és 15 pengő forintra; feljebbi feltétel.

d.) Három rendbeli különfogadások; Festetics Miklós gr. és Illés Ferecz — Csapody Pál és Czindery László — Czindery László és gróf Festetics Miklós urak között.

Aug. 16-kán délután 2 órákor lesz a' második verseny u. m.

a.) Második versenye az adózóknak; 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. 50 és 25 pengő forintra; feljebbi feltétel.

b.) Ötven aranyos díj; futhat érte minden a' magyar honban született nem t. v. ló, akárki tulajdona; 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. ism. teher és bejelentés mint feljebb.

c.) Czindery-díj; 10 arany, szegényebb sorsú árendások, mesteremberek, cselédek, 's a't. számukra (kivéve a' lovász mestereket, és lovászokat); 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. teherre semmi tekintet.

d.) Különfogadások, Czindery László és Festetics Miklós — Csapody Pál, Czindery László és gr. Festetics Miklós urak között. —

Aug. 17-kén délután 2 órákor tartatik az utolsó verseny u. m.

a.) Harmadik versenye az adózóknak; 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. 40 és 20 pengő ftra — feljebbi feltétel.

b.) Festetics-Geiza-díj; 50 ar. és 5. ar. tétel. Az ajánló grófnak kivánságához képest a' magyar honban született minden lóra, mely még Bécsben vagy Pesten nem futott, akár kié legyen is; 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. 3e. 90—4e. 110—5e. 115—119 t. v. 10 fonttal; mén még két fontal több teherrel; bejelentés két nappal előbb.

c.) Negyedik versenye az adózóknak; $\frac{5}{4}$ ang. m. 30 és 15 pengő forintra — feljebbi feltétel.

d.) 40 aranyos díj Somogyban nemzett minden lóra, melyek azonban sem telivér apától sem telivér anyától közvetlen nem származnak; 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. teher mint feljebb; bejelentés két nappal előbb.

e.) A' somogyi szépnem által alapított díj ez uttal áll 100 aranyat érő serleghől; — 1 $\frac{1}{2}$ ang. m. 3e. 95 — 4e. 125 — 5e. 130 — 6e. és id. 134 k. 2 fonttal kevesebb teherrel. Ur-lovasok, bár nem is tulajdonosaik a' lovaknak; futhat érte Somogy vármegyében született ugyan oda való birtokosnak akármió lova.

f.) Külön fogadás, Festetics Miklós gr. és Szegedi Sándor urak közt.

g.) 30 ar. díj; $\frac{5}{4}$ ang. m. feltételek mint a' három aranyos díjnál, az ismétlést kivéve.

Mult évi árverésen közel 300 darab ló vala fel állíva: remélhető, hogy ezen szám az idén szaporittatni fog; és, minthogy a' kiállított lovak között mindenki kedve szerint válogathat nagy városi, közép vagy kisebb nagyságú, tanulatlan és kitanított 14 maroktól 17 markig való kocsis vagy paripa, tele és felvérű, angol, arab vagy tiszta magyar faju, nemesebb 's közönséges lovakat, ménesek és lovak tenyésztésére alkalmas méneket, kanczákat és esikőkat; — illendően felszöllíttatnak minden renden levők, a' ló-tenyésztést, és hazai ipart kedvelők, és kinek lovakra szükségök van, hogy ezen a' mult években mutatkozott köz részvétel és jó rendtartás által valóságos polgári ünnepé vált intézet nevelésére és előmozdítására megjelenésökkel és részvételekkel segédül legyenek.

A' hetesi gyepe illy nevezetű helység és ns Somogy gyében keblezett Kaposvár mezővárosához egy kis órányira fekszik, hol az érkezendő vendégek számukra illendő meghatározott bérért rendelt szállásokat, a' hetesi gyepe kirándulásra és visszajövetelre lovakat fognak találni; sőt a' kikevesebb kényelmet kíván, Hetesen az adózóknál is bérelhet: különben Hetesen egy vendéglő ételekről és italokról gondoskodik, és a' nézőknek a' gyepe felállított páholy kényelmes alkalmat nyújt. A' ki pedig lovait eladásra vagy futtatásra küldeni kívánja, az a' társaság istállóiban szabott áron biztos helyet, szénát, zabot és szalmát találand.

A' társaság rendeléséből közli

SOMSSICH PÁL TITOKNOK.

Leánynevelő intézet Debreczenben. — Baranyi László 's hitésének, a' szép emlékezetű Zenovich professor leányának, Debreczenben létező leánynevelő intézetökben, mely jelenleg húsz kisebb 's nagyobb korú nevéndékből áll, f. h. 5-én tartatott számos helybeli 's vidéki szülékből és hallgatókból álló fényes gyülekezet előtt az intézet fennállása óta a' második nyilvános vizsgálat. A' leánykák délelőtt nemőknek szellemi művelődését tárgyzó tudományok zsengéjével, szépírási, rajzi, festészeti és asszonyi ékmű-mutatványokkal léptek-fel; déleesti órákon pedig hangászati próbatételeikkel gyönyörködtettek. Közbeszótt lelkes szavalások magyar és német nyelven a' szépen rendezett egésznek bájos élenkséget adtak. Választásuk a' nevelőnek nemes izlésére és szívére mutat. A' szép előmenettel koszorúzott sikeres oktatáson kívül különösen ajánlja e' nevelő intézetet az egész felett elterjedő 's annak minden egyes részét átható erkölcsi szellem, a' szívkepző nyájas morál, mely mindenütt kitűnik, 's ellenállhatlanul érezteti velünk, hogy itt a' jel-szavak: „erény, munkásság, tisztaság, szerénység.“ Kötelességünknek tartjuk egy illy jótékony intézetre figyelmeztetni a' szüléket, kik gyermekeiket jókká 's boldoggokká akarják nevelni.

I.

KÜLÖNFÉLE.

Francia hirlapok. — Parisban, hiteles tudósítások szerint, a napenként kiadott 's bélyegzett politikai hirlapok száma 96.000-re terjed.

Unalmas szónok. — Az angol parlamentben egy vitatás alkalmával valamelyik unalmas szónok a hajókázás történetének előadásával lépett-fel. Noe bárkája építtetésén kezdé értekezését, 's azt az újabb időkben előfordult előmeneteleikig terjeszté. Midőn egy spanyol híres-had hajórul beszélné, Sir Gray Cook az első minisztert felébreszté álmából. Ez szeméit dörgölvé kérdé szomszédját: „mellyik időtájban van már a' tisztelt szónok ur előadásával?” — „Erzsébet királyné időszakában” — volt a' felelet. — „Valóban, Sir Gray?” — viszonzá a' miniszter — így tehát legalább is még egy pár századig hagyhatt volna aludni.

EMLÉKMONDÁS.

E r é n y.

Az erény egy meredek hegy,
Ki fel nem törekszik, lemegy.
Időnk véggépp elrepül;
Az tied, a' miben részt véssz,
Melly órában némi jót téssz,
Hasznod neked csak az szül.

KIS JÁNOS után K. H. K. J.

Csekélység. Többszer az életben egy csekélységnek nagy következményei vannak. A' büszke ember hányszor talajdonítja egyedül lelki fönségének 's erejének néha egy kis körülményke következményeit.

B. JÓSIKA MIKLÓS után S. Karolina.

Aphorismák Abonybul. Tudósok 's művelt emberek ismeretségünk kezdetén soha sem tetszenek annyira, mint azok, kik műveletlenebbek 's kevésbé tudósak. Azonban minél tovább társalkodunk amazokkal, annál inkább lánczolnak magukhoz, mivel nem tárják-fel mindjárt öszves tudományukat, holott emezek még erőtetik is magukat azoknak birtokát mutogatni, mik távol vannak tőle.

Az ember kiképzéséhez két eszköz kívántatik, t. i. könyvek, és az, mit világnak nevezünk. Ki csupán csak könyvek közt duzzad, többnyire feszes és a' társalkodásban ügyetlen: kinek csupán csak világtudománya van, közönsegesen kiállhatlan.

FOLINUS.

Visszás rejtvény.

Két féle betűvel, három jellel irnak,
Vagyok Komáromban neve egy falunak.
Hátulról olvasva úgy fogok hangzani,
Mint előről, midőn kitudtál mondani.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: sáska.

Kérelem. Fogytára járván a' jelen fél esztendő, mind buda-pesti mind vidéki t. olvasóink kérettetnek, hogy e' lapoknak jövő fél évi járátása iránt már most méltóztassanak megtenni rendeléseket.

Szerkezi Róth krepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám alatt

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utca 612.